

Barneveldse krant, zaterdag 18 augustus 2007

Voorthuizenaar Theo Hooyer (45) maakt deel uit van de snel groeiende beroepsgroep van 'woonbiologen'. Het ontbreekt hen nog aan bekendheid, maar in principe is er veel werk aan de winkel. Luchtvervuiling, straling: de wereld wordt er niet schoner op. Sterker nog, we kunnen volgens Hooyer behoorlijk ziek worden van een overdosis aan ongezonde, technische straling. Maar er is hoop. „Woonbiologen zijn in staat de woonomgeving te ontstoren, zodat de ongezonde invloeden letterlijk buiten de deur blijven.”

Oorspronkelijk is Theo Hooyer boer. Twintig jaar lang boerde hij op Harselaar-Zuid, op de boerderij van zijn ouders. In 2005 maakte hij plaats voor de uitbreiding van het industrieterrein, die overigens nog steeds niet plaats gevonden heeft. „Ik had een zeugenhouderij en vleesstieren”, kijkt hij terug. „Het rundvee mis ik nog steeds.”

Het gezin met drie opgroeiende dochters verhuisde naar een nieuwbouwwijk in Voorthuizen. Eenmaal boer af verhuurde Theo zich als loonwerker en in de bouw. Hij wist niet wat hij werkelijk wilde. En daarbij 'als boer kun je veel, maar je hebt geen papieren', een situatie die het er niet gemakkelijker voor hem op maakte om werk te vinden. „En toen kwam ik toevallig bij iemand die zijn huis had laten 'ontstoren'. Dat wist ik in het begin helemaal niet, want ik had er nog nooit van gehoord. Maar overal in huis, en vooral in de slaapkamer, zag ik kleine houten blokjes. Navraag leerde me dat het biopolers waren, ofwel blokjes die de slechte straling in huis ompolen.”

De bewoonster van het huis legde uit wat de biopolers voor haar betekenen; het verhaal maakte zo'n indruk dat Theo direct wist 'dit ga ik doen; ik ga ontstoren'. „De vrouw vertelde dat haar man ziek was en haar zoon onhandelbaar. Via internet was ze op het spoor van de negatieve effecten van straling gekomen. Een woonbioloog had haar huis helemaal ontstoord met gevolg dat man en zoon nu in veel betere doen zijn.”

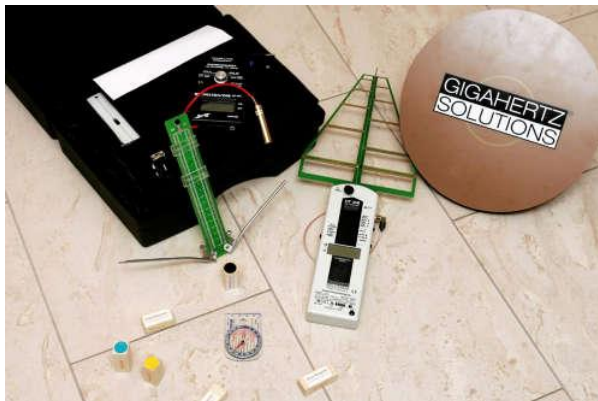
Als woonbioloog dien je de nodige kennis en ervaring in huis te hebben en dus schreef Theo zich in voor een aantal cursussen. „Je moet weten welke straling in een huis kan voorkomen en hoe je die straling moet neutraliseren. Die straling meet ik met een lecherantenne, dat is een technische wichelroede die de verschillende soorten straling lokaliseert en meet.”

Om te illustreren wat hij bedoelt, loopt hij door de kamer van zijn eigen huis op zoek naar straling die er al lang niet meer is, dankzij de veertien biopolers die er korte metten mee maken. Maar toch, na verloop van tijd is duidelijk wat hij doet met zijn lecherantenne. „Ik ben een moderne wichelroedeloper”, lacht hij. „Heel vroeger, duizenden jaren geleden hielden mensen al rekening met aardstralen. De technische straling waar wij tegenwoordig ook mee te maken hebben, hadden ze in het verleden niet, maar wel straling die nu eenmaal in de aarde zit. Vroeger lieten ze vaak schapen op een terrein lopen om vervolgens hun ingewanden te bekijken. Ziekmakende straling richt zich namelijk op de weke delen. En dan kwam er nog een wichelroedeloper om het stuk grond te inspecteren. Als het goed was, kon je er een huis bouwen. In onze samenleving houden we geen rekening meer met straling, we zijn te ver afgedwaald van ons gevoel. We zijn denkers geworden, maar we drijven gelukkig weer terug naar dat gevoel, tot er een evenwicht is. Langzamerhand zie je al een kentering, dat moet ook wel, want we maken onszelf ziek.”

Er volgt een opsomming van het soort straling waarmee vrijwel iedereen in Nederland te maken heeft. De ene 'frequentie' is nog schadelijker dan de andere. „Vooral de technische 'frequenties' zoals C2000 is sterk vervuילend”, stelt Hooyer. „Dat zijn de communicatienetwerken van de politie en de brandweer. Ook 'wifi' en 'umts' behoren tot die zelfde serie als C2000 en zijn dus helemaal niet onschadelijk zoals de overheid ons wil doen geloven.” Elk soort frequentie heeft een bijpassende biopoler, in de vorm van

een langwerpige houten blokje met een magneetje dat omwikkeld is met een koperen spoel. Hooyer: „Als woonbioloog loop ik het huis door, vooral de slaapkamer, en bevestig dan op de verschillende frequentiepunten een biopoler die de straling ompoolt. Dat ik de slaapkamer als uitgangspunt neem, heeft te maken met het feit dat je nu eenmaal acht uur per dag in bed ligt en dus al die tijd 'beschikbaar' bent voor de schadelijke invloed van straling.”

De slaapkamer is volgens Hooyer een verhaal apart. „Dat is vaak één grote verzameling van straling. In het ergste geval heb je een waterbed met een verwarmde deken. Vaak is er dan nog een televisie en een klokradio en wordt de kamer verlicht door bedlampjes. En dan nog zijn mensen verbaasd dat ze niet ontspannen slapen. Je ligt bijna te stuiten in je bed van al die straling.”

Hijzelf kan het beamen. „Ik had schouderproblemen door de straling op de Harselaar. Die waren weg nadat ik het huis ontstoord had. Tot er een nieuwe mast in de buurt geplaatst werd. Toen eerden de klachten terug. Die verdwenen weer toen ik de negatieve effecten van deze straling ongedaan had gemaakt.”

Inmiddels is Hooyer een gecertificeerde woonbioloog en aangesloten bij de brancheorganisatie Bio-phiscis. Vanuit zijn hoedanigheid als deskundige op het gebied van straling kan hij zich mateloos ergeren aan de sussende houding van de overheid. „Die gaan uit van onvolledige onderzoeken die niet gericht zijn op de effecten op langere termijn. Andere, buitenlandse onderzoeken spreken een geheel andere taal. Commerciële belangen blokkeren de overheidsbesluitvorming. De effecten van straling op de gezondheid van de mens zijn ernstig, maar er wordt gewoon niet naar geluisterd. Elk huis is 'gestoord', want overal is gsm-straling, die zit gewoon in de lucht.”

Zijn frustratie over de nonchalance van de overheid bracht hem er toe een ingezonden brief naar de Barneveldse Krant te sturen. „In die brief heb ik uitgelegd dat de gezondheidsraad hier in Nederland uitgaat van de maximale 'veldsterktes'. Die zijn de hoogste ter wereld. We worden, als die waarden ook maar iets benaderd worden, gewoon 'gemagnetroniseerd'. Ik maak me zorgen over de straling in Nederland. We willen overal bereikbaar zijn, ook onderin parkeergarages, dus zijn de vermogens opgeschroefd. Er moeten duizenden umts-antennes bijkomen om een goede dekking te garanderen. Je bent mooi klaar als je als burger in de buurt van zo'n mast woont.”

Hijzelf probeert de straling zoveel mogelijk op afstand te houden. Dus geen mobieltje op zak, maar in een tas. En dus alle apparaten 's nachts uit. „Helemaal met de stekker uit het stopcontact. Vooral in de slaapkamer is het belangrijk dat je helemaal geen stroom om je lichaam hebt. Dus geen stalen bedbodem, geen waterbed, geen Dect-telefoon of -babyfoon en ga zo maar door.” De Voorthuizenaar voelt zich er een stuk rustiger bij, ervaart hij. Het motiveert hem des te meer om anderen te helpen met het ontstoren van hun huis. „Er valt nog een hoop te verbeteren. In mijn werk voel je dat een huis opknapt.”